

מלחמה כרותח

בכל דני תעורבות ובה"ח שצסקונו בהם אז עכשיו הוצבר טעם איסור לפיתור או בשך לחלבו ע"י חוס - או ע"י דוחקא דסכינא בדבר חר"ף או בדבר חס קב"ת. במ"א מנינו עוד אופן פעררת טעם דלכא חוס ומס ב"ט דוחקא דסכינא -

בנעז דבליעז דרך חוס ראינו את הפבדל בין בישול ל"ט - שפבישול מפפפז בכל פחתיכו ואילו פ"ט - כשפואו כחש - אינו מצביר טעם אלכא בכדי נגי"פ -

1' חולין ד"ז ז"ז ע"ב, הפנו אטפתא... קשיא, ורש"י

רבנא אסר את כל חלקי הפפמא שנמלחז ע"ז פנש. ופקשו במ"א ש.מלח כרותח' - ממלחז מצבירז טעם באותו שיזור שפ"ט"י מצבירז טעם, ופ"ינ בכדי נגי"פ (קליפז במ"א דענו ז"ט לכא דוקא - תוס' דעי"ט) אין פאיסור מפפפז בכל פחתיכר בזונן אלכא דרך כבישה.

וא"כ יש לנו עוד שני אופנים של פעררת טעם - מלחז וכבישה.

2' רא"ש חולין פרק ג' פנש ס"י כ"ד, ומיפו יראו שאין זריק דפחמיר... רבינו מאיר ז"ע

אין מלחז מביע כ"ט ש"א ז"ט אלכא קליפז - וא"כ מלחז אסרת כדי קליפז וכבישה אסרת את פכל.

נתחיל בד"ן מלחז כרותח - וקודם כל זריק דפפדיר כמה מלח זריק כדי דפפ"ט ולפ"ט -

3' חולין ד"ז ק"ב ע"א, הפואו בר אזלכא... פרי נאכז מחמת מלחז, ורש"י

שי"ת רש"י פ"א שאין פמלחז אסר אלכא אס פואו כל כך מלחז כח שומלחז בשך כדי דשמרו מלפתקדקד (דאורח זמן, דאורחא' - ד"ר).

4' תוס' ש"ס ד"ה פני מי"א, וכי נמלחו דאורחא, ואור"ת... כרותח ד"ט

שי"ת ר"ת פ"א טעם מלחז דקדרה - מה שומלחז בשך דפכשירו מדמו (ופואו פחות ממלחז דאורחא) - אסר כדי קליפז.

5' ר"ן פרק כל הפשר (בר"ף ר"ש מ"א ע"ב), פלכך נקטינן דכ"ד ששה... מחמת מלחז (תנינא)

פר"ן פסביר שמלחז דקדרה נקרא אינו נאכז מחמת מלחז אז שדיחנה, ומלחז דאורחא נקרא אינו נאכז מחמת מלחז אפילו אחרי פדחה - ופואו פירוש דשי"ת ר"ת.

6' ש"ע י"ד ס"י ז"ט א"א סעיף ה' דברי המחבר, כ"ד קליפז

פ"ש"ע פסקו כח ר"ת וכפירושו פר"ן.

7' רמ"א ש"ס, ו"א דאנו... מרובה'

פרמ"א מחמיר אפילו מלחז ל"ט (שפואו א"ף פחות ממלחז דקדרה) אסר כדי קליפז שכלא במקום פפסד מרובה משש פואו מלחז כשיזור מלחז דקדרה ואין אנו בקיאים.

8' רמ"א ש"ס סוף סעיף ה', כ"ד ז"ר...

ז"ר פנע"ט מבשר פשוט במלח פואו חר"ף מצד - ואפילו אס דאן מלח את פבשר אלכא ד"ט - נחשב פ"ר דמלחז ומביע מלחז כדי קליפז - ואס נפ"ט אל פכלי בלע פכלי דס אז כדי קליפז וזריק דפפ"ט.

אחרי שלמדנו את הכדל, מליח כרותח' - שפמלח מביע כדי קליפה, נשאלת פסאדא איך מכשירים בשר זמנו א"י מליחה מביע שפמלח יחזור ויביע את פדס לתוך פבשר?

1' חולין ד' ק"ט א"ע, רב ששת מלח ע"פ זרמא... אולא דלכו שניא

רב ששת נמנע מלמלוח שתי חתיכות ביחד מחשש שחת יבדע את פדס פנפדלח מן פשני"ה, וזמא אצנת למח עס בחתיכה אחת אין אותו חשש - אולא א"כ משום מה אין פבשר חוזר ובוטע את פדס פנפדלח - ומליחה עס בשתי חתיכות אין לחשש.

וא"כ - מפורש בזמא אין לחשש שפמלח יחזור ויביע את פדס פנפדלח לתוך פבשר, אבל פזמא' לא פוסביר פלמח?

2' רש"י פ"ד אולא ד"ע

דפי רש"י פכשר בשר א"י מליחה מבוסס על פקרקון אין פבשר בוטע דס בשצח שפ"א ארודח לפפליט דס.

3' חולין ד' ק"ט ב"ע, אמר רב נחמן דגיס... אסורין, ורש"י

בשר שנמלח עס בשר אין אחד בוטע מפשני וכחו בחתיכה אחת על בשר שאינו בוטע את פדס שפ"א מפליט, אבל בשר שנמלח עס דגיס (לא שפדגיס אצונס מליחה, אולא שר"ב לעשות דג מלוח) בוטע פדגיס דס מנהבשר -

4' ע"פ, ודגיס משום דרפו קרמיהו... בלעי מיניה, ורש"י

דגיס אמר פליטתם קודם לבשר ובוטע את פדס פיו"א מן פבשר

5' בתוס' פ"ד אולא ד"ע, ורש"י

בתוס' פוסבירו שדס, משרק שריק' - שדרכו שני"ל ונזל לזבירי מנהבשר ולא נשאר ממנו כלום שצלו"ל לפבדע בשר אחרי זמא פמליחה או בחתיכות בשר אחרות שנמלחו אצו.

6' ע"פ בתוס', ומיהו פ"כא דא"כא גומות... מושכת אחר פליטת ז"ר פדגיס

בתוס' פוסבירו שאין לחשש שנשאר דס בזמנות פבשר ואחרי זמא פליטת פדס שוב יבדע בשר מפני שדס אחרי שנמלח פליטת כל פדס פבשר אצוין מפליט ז"ר ואם כשפבשר מפליט ז"ר אין בוטע, ואחרי זמא פליטת פז"ר כבר לא ישאר דס עס בזמנות מפני שפז"ר כבר שז"ל את פמלוחות.

7' ע"פ, וא"ת נפי דלפי... ויז"א כח פמלח עס פדס

בתוס' שוב פקשו למח לא יבדע פבשר מדס שבמלח אחרי פליטת כל פז"ר (ומח שנבדע במלח פואו דס ול"א ז"ר) ומיר"ו שאחרי זמא פפליטת אין כח במלח לפבדע.

וא"כ דפי בתוס' פמלח יש בו כח לפבדע ולפפליט מ"ד אולא שבשר פמלח דס אצו לפפליט דס ז"ר ול"א לפבדע כל זמא פליטה, ואחרי שנמלח פליטת כל פדס כבר אין במלח כח לפבדע. בר"ן פבין את פתפליק ק"ת אחרת -

8' ר"ן פ"ד פ"ד פ"ד, (בר"ף ר"ש מ"א א"ב), וכ"כ פ"ד פ"ד... מיקרי רותח מקמי (פ"כ)

דפי פ"ד ר"ן אצו פמלח פואו שמתחיל לפפליט מ"ד אולא נחשב רותח לפבדע אצו אחרי שצור פליטת כל פדס - בשר כדי פליטת דס בשר, ובדגיס כדי פליטת דס בשר.

9' ש"ת תרומת פדסן סי' קנ"ט... דצעס פאן פואו, ובסוף, אפ"ס...

פתרומת פדסן מ"א סתירה בדברי פוסמ"ע - שבדס פב"א את פפוסבר שראינו בתוס' שפבשר אחרי מליחה אין בוטע את פדס שבמלח מפני שכבר פ"כ כח פמלח, ואילו בשר במלח אצוין בשר זמ"ל שני"ה שני"ה ז"ב בזו כשפ"ס מלוחים אסר פוסמ"ע ול"א חולק בין אסר נשאר קודם שפ"ו במלחם שיצור מליחה לנשאר אחרי שיצור מליחה - פ"י שדס אחרי שיצור מליחה יש לחשש שפמלח כרותח ול"א אמרין שכבר פ"כ כח פמלח, למשש סמך תפ"ד על סברת פתוס' במקום פפוסד מרוב בלבד.

10' ש"ת י"ד סי' ז"א סע"ף ה',... מיקרי אינו נאכד מחמת מלחוי, וש"ך סוס"ק י"א, ומיהו...

פשו"ע פוסק בדברי פ"ד שאין פמליח כרותח לפבדע אולא אחרי שיצור מליחה, ופ"ך חולק אפ"ו בפוסד מרוב - אסר נשאר בשר זמ"ל שני"ה ז"ב בזו מ"ד אחרי שנמלחו אין לפק"ל ולפ"ת"ס אפ"ו בפוסד מרוב.

11' רמ"א ע"פ... אין לפק"ל בז"פ

פ"ד רמ"א פב"א את דברי תפ"ד שבפוסד מרוב אפ"ר לפ"ת בשר זמ"ל שני"ה ז"ב אחרי שש"ו במלחם שיצור מליחה.

12' ש"ך ס"ק י"א, אבל פנלפ"ד... שאינם סותרים זא"ז, ובסוף, ואין לפק"ל... מ"ו

פ"ך ש"ב את פסתירה פוסמ"ע שאין מליחה כרותח שיצור מליחה כבר פ"כ כח פמלח אולא כשפמלח פפליט דס, אבל בשר או זמ"ל שנמלחו עס אחרי שיצור מליחה יש במלח כח לפפליט, לפכ"כ פחמ"ר פ"ך לפכ"כ דאצו בשר זמ"ל ומליחה אין לפסוק על דברי תפ"ד בשר זמ"ל שני"ה ז"ב אפ"ו בפוסד מרוב, אבל לא ר"ב לפק"ל ולפ"ת על דברי פוסמ"ע בדס אולא בפוסד מרוב.

שאלה קנט בסעודת ברית מילה מלחו צפר הרצה מצקר ומלאן בכלי מנוקב אחד ומלחו ג"כ בכלי אחר אוזות ואחר ששהו הכל שיעור מליחה ויותר כמו חלי יוס לקחו (האוזות) המלוחות ושמו אותן על הצפר המלוח והפכו כל הצפר עם האוזות מלמעלה למטה ומלמטה למעלה עד שנגעו הכל זה בזה ומלא אח"כ שאוזה אחת עריפה היתה ואין ס' בכל הצפר אפילו כנגד אוזה אחת יש שום ד' להחיר צכה"ג או לאו:

תשובה יראה דצכה"ג לעת הצורך לסעודת מצוה המקיל לא הפסיד כמו שאבאר התוס' פ' כל הצפר וכן אשירי שם כתבו לחד שינויא דהא דקו"ל דמליח הרי הוא כרותח היינו בזמן שיעור מליחה אבל לאחר זמן שיעור מליחה סבר כבר פסק כוחו של מלח ואינו חשוב עוד כרותח וכן כתב בצמ"ג הכ' שינויא וכחז עלה דטעם הגון הוא

אפס אי קשה לן הא קשה לן דצמ"ג גופיה כתב וז"ל וצפר וגבינה שנוגעים זה בזה כשהן לחים אם שניהם מלוחים ואינם יבשים שניהם אסורים משמע בפשיטות אפי' לאחר שיעור מליחה איירי מדלא מסיק אלא שהן יבשים הא קמן דצמ"ג גופיה לא ס"ל דאוחו טעם הגון לכך אין נראה כלל להקל בענין זה אלא לצורך גדול כדפירושית דקשה ג"כ מאד לשבר דברי א"י דכתב בהדיא דחשיב כרותח אפילו יש זמן מרובה קלה שנמלחה:

למדנו אין המלח מביא את הדם בשעה שפוא מפליט דם - דפי רש"י מדין איידי דארידי, ולפי פתוס' מפני שדם מ'שרק שריק'.

1' חולין דף קי"ב ע"ב, רב מרי בר רחם אימלח... וקיפה שלפני, ורש"י

רבא חידש שבשעה שפמלח מפליט דם אינו מביא דם אבד מביא ז'ר, ולכן אם מלח בשר ארפה עם בשר כשר הבעיא המלח את ז'ר פארפה לתוך הכשר ואסרו.

2' ע"ב דף קי"ט ע"א, מיתבי דז ספור... כאן שפיפ ספור מליח וסנא תפל, ורש"י

כשפסנא תפל (לכא מלוח) אינו פולט ז'ר ואין פספור מליח בולע מן פסנא

3' ראו"ש פרק כ"ב ה"ב, וא"ת כיון שנמלח...'

פרא"ש פסוק ספולו במקום שגש פספור מליח בסנא לכא נאסר מפני אין מלח שעל פספור יכול לפלטי ספסנא.

4' ר"ן פרק כ"ב ה"ב, ד"ה דז ספור... של ז'ה נלעת בז'ה'

דפי פרי"ן נאסר פספור כדי קליפה במקום שגש בסנא, ובז'ה שפתיחו את פכל מזור אופה שלכא נלעא ז'ה בז'ה פני.

5' ע"ב בחולין קי"ט ע"א, אבד אם פיה סנא מליח... אסור'

כשפסנא מליח ע' ז'ירו של פסנא אסור את פספור פתפל

6' שו"ע י"ד סי' ע' סעיף ג', בלכא קליפה, ויש מי שאוסר... ורמ"א

פשו"ע פסק כחו פרא"ש מציקר פדין ופביא את שיטת פרי"ן כיס אומריס, ופרמ"א פוסק שלפי פרי"ן פרי פלח' אוקת בשאינם נלעים ז'ה בז'ה ובכל זכא דוקא בספור תפל מותר - ומשנע שספ פספור מליח אסור.

7' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף י' ורמ"א

בפלכות תערובות לכא פזכיר פמחבר את שיטת פרי"ן בכלל דוקא פרמ"א פוא שפביאו.

8' שו"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', הילכך בשר ולבינה... ז'ריק קליפה'

בשר וחלב נקראים איסור כל אחד כלפי חבירו ופמליח אסור את פתפל ואין פתפל אסור את מליח. כאן לכא מליח זכר לשיטת פרי"ן לכא במחבר ולכא ברמ"א!

9' רמ"א י"ד סי' ז' סעיף ה', ופא דספור מלוח... שניפס אסוריס'

כשפספור מליח ופסנא תפל אבד פסנא נלעזי אסור את פספור בכדי קליפה.

לכא למדנו את המחלוקת בין פתוס' לבין פרי"ן באם פז כח מלח לכאחר שיצור מליחה, וחז"ל במקום פפוד מרובה פפלככ פיא כרי"ן ואומרי"ן שפמליח כרותח ע' לכאחר שיצור מליחה - ויש מקום לחקור אם מליח כרותח לעולם או שגם לפי פרי"ן פז כחו של מלח באיזה שלב -

10' מרדכי חולין סי' תשי"ח, ופבשר או פזבינה שנתייבשו... מסירה פלחלוחית'

מליחת בשר לכאורחא מייבשו ואחרי שנתייבש פבשר לכארי אינו אסור.

11' שו"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', ואם פס יבשים... בפדחה'

פשו"ע (פסק לכא כרי"ן) פביא את דברי פמרדכי לפלככ - שפמליח שנתייבש אינו כרותח לכ"ע.

12' רמ"א לכא, ודוקא... ח סאול'

כשפספור מלוח ויבש לכארי ופסנא נלעזי לכא נאסר פספור.

פראשונים דנו בשאר דינו של מליח - אם פס כלי' מנש או לכא -

13' פתוס' חולין דף קי"ט ע"א ד"ה ספור מליח... אדמיקר ליה בלע'

דפי פתוס' אין דין תמאפ זכר במליח וכל שפאיסור מלוח אסור את פפיתר פתפל בין מליח פוא פלעין ובין שפוא פתחתון.

14' ר"ן פרק כ"ב ה"ב, ד"ה פפוא בר יונה... פחלב ושאר דבריס'

שיטת פרי"ן פיא שגם במליח מחלקים בין זילכאפ לפתכאפ שלפי מה שאנו פוסקים כח"ד תמאפ זכר אם מליח פוא פתחתון אסור כדי נליפה ואם פוא למעלה אסור כדי קליפה.

15' שו"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', ואין חילוק... ואינו בולע מננו'

פשו"ע פסק כשיטת פתוס' ולכא פזכיר את פרי"ן בכלל.

ראינו את דברי הנח' בחולין בנעצ לרבן אזי שנפל לכותח שאין פמליח כרותח אלכא אס, פוא מלוח צד כדי שאינו נאכד מחמת מלחו (ונחלקו פראשונים בשיצורו - מנפגלן לפחמיר אפילו במליח לילי). פסוליא שם סמתיית במכאפ חידושים ונחלקו פראשונים בפירושו-

1' חולין דף קי"ב ע"א, ופני מליח חי... כוליף אסור' (תנינא), ורש"י

בגמ' ישנם ג' חילוקים: א. לילי ב. פי' ע. תבלין-בילי ליריב קליפה, ובילי שיש בו פי' או תבלין כולן אסור ורש"י ל"א פזכיר שמדובר ברותח, משמע שמדובר בילי לילין- אבד ל"א מליח לילי לילין שמינו מתובל יבדל כדל-

2' ר"ן פרק כד פבשר (בר"י נ"א ע"ב) ד"פ וחי ולילי... לילי סתמא'

שיטת ר"ן פ"א שמדובר בחס ע"ע לילין ולכן בילי בקליפה ופחידוש בגמרא פוא שבמקום פי' או תבלין ע חס ע"ע לילין אסור כולו.

3' רא"ש פרק כד פבשר סי' ע"ג, ופ"ח חי...

פרא"ש למד שמדובר בלילין ובכד זאת בשר לילי ל"א מתובל בולע כדי קליפה בגלל רכותו, ואם יש בו בקצים או שפוא מתובל בולע בכולו. ולפי ספ"ת פי' או תבלין פי' בבשר חי לילין ובכד זאת בולע בכולו.

4' שו"ע י"ד סי' ל"א סעיף ז' דברי המחבר, ורמ"א... ומבוסל'

פשו"ע פסק כשיטת ר"ן שמדובר ברותח דוקא ופחמיר פי' או תבלין פוא שחס ע"ע לילין אסור כולו, אבד בלילין כד שאין לו דין אינו נאכד מחמת מלחו אפילו אם מלוח ק"ת אי"ל אלכא פדחה בלילי.

5' רמ"א שם, ו"א...

פרא"א פ"ב"א את שיטת פרא"ש שילי לילין בולע כדי קליפה ובפי' או תבלין בולע בכולו, ופסק פרא"א דמשו לשיטת פרא"ש איפה שאין פפסד מרוב.

6' ש"ק ס"ק כ"א

פש"ק ל"א ר"ב דלמוק ע" שיטת ר"ן אפילו בפפסד

ופנה, גס בגמ' וגם בשו"ע מפורש שמדובר בבשר מלוח אלכא שנאכד מחמת מלחו, ויש מקום למחר שמו אינו מלוח כדל בלילין מותר ע"י פדחה אפילו לפי פרא"א- ואפילו אם יש לו פי' או תבלין, וברותח חס ע"ע לילין מותר ע"י קליפה לכ"ע ומ"ד שני כשפחמיר פסק כשיטת ר"ן פסק כן אפי' במלוח ק"ת - שבילין מותר ע"י פדחה, ופרא"א מתיר למוק ע" דבריו בפפסד מרוב.

7' ע"ז ס"ק י"ב... עכ"פ נמלח ק"ת'

מפורש בראשונים שדין פסוליא שייכים גס באינם מלוחים כדל.

8' שם, ורמ"א שכתב כאן...

פ"ע ז' מחמיר אפילו בפפסד מרוב בילי לילין במקום פי' און תבלין אלכא אם ל"א נמלח כדל- שפ"י כד שנמלח ק"ת און מסתפקים שמ"א אינו נאכד מחמת מלחו, ואז ע"פ שבפפסד מרוב מקילים למחר של"א נקרא אינו נאכד מחמת מלחו אלכא במליח לפחות לקדמה - אבד לפקד גס בהגדרת אינו נאכד מחמת מלחו וגם למוק ע" ר"ן בנעצ לסוליא ז- אפילו במקום פפסד מרוב אין לפקד כד כן.

9' ש"ק ס"ק כ"א

ל"א פי' ותבלין גס בילי רותח ל"א נאסר יותר מקליפה

10' ביאור פגרא אות י"ח, ונראה עיקר...

פגרא"א פסק כספר פתרומה שאפילו בבשר חי שיש בו פי' או תבלין אם מלוח ק"ת בולע בכולו.

למדנן את דיני מליח כרותח שאיסור מלוח אוסר כדי קליפה בפיתר פנלע בן, ואם פאויסור שן לפי פרמבין
אדיין אין בו כדי לאסור יותר מכדי קליפה אבל פשוט פסק כמו פרשב"א ופר"ן שאוסר עד ששים (ול' ג
נליה) ובאיסור שן קלת דפיינו חלב כחוש אוסר כדי נליה, ופרמ"א מחמיר גם באיסור כחוש מחשש שן.
ופנה, בל"ג למדנן שאין איסור כחוש מפעפע מחתיכה לחתיכה ללא רואב, ואיסור שן מפעפע עד ששים -
ואפילו אשר חתיכות זו א"ע זו ואיסור שן על גביהן כולן אסורות, ואם יש בהן ששים כנגד פאויסור אדיין
לריק כדי נליה בחתיכה שנעצה באיסור.

ואיכ יש לחקור איך פדין במליח- פאם איסור שן שמלח עם כמה חתיכות פיתר ונגע באחת מן פאם
מפעפע מחתיכה לחתיכה-

13 מרדכי חולין סי' תרפ"ג

פמרדכי כנראה סובר שאפילו איסור שן (חלב פכרס) אינו מפעפע מחתיכה לחתיכה, ואם ידוע באיזו
חתיכות נגע אסורות כל שאין בכל אחת מן ששים כנגד פאויסור, ובספק במה נגע פאויסור פרי זה
תחברת יש ב"ב ובטלות ברוב (במין במינו, ובשאינו מינו ק"ע כר"ן ש"ז ששים בכל החתיכות)

14 מרדכי שם סי' תרפ"א

רבינו נתנאל סובר שאנו מסתפקים אם איסור מלוח שן מפעפע מחתיכה ולכן כשנעצה באיזו
חתיכה נגע אסורה אלכא אם יש בה ששים כנגד פאויסור, ושאר החתיכות מותרות אם יש בין כולן ששים
כנגד פאויסור מפני שאז מותרות מנה נפשך- אם אין פאויסור מפעפע מחתיכה לחתיכה פרי לא נאסור,
ואם פאויסור מפעפע פרי כולן מליכרפות לשים.

15 שו"ע יו"ד סי' ק"ף סעיף ט', וכד זה לענין החתיכה עצמה... דפתכבד'

לשן פשוט, דאין חלב מפעפע מחתיכה לחתיכה בלא רואב, לכאורה פיא כשיטת פמרדכי בסי' תרפ"ג -
שאין איסור שן מפעפע מחתיכה לחתיכה א"י מליחה - ובכל חתיכה שנעצה באיסור לריק ששים כנגד
פאויסור, ופחתיכות שלכא נגע באיסור מותרות גם בלי ששים.

16 ט"ז ס"ק כ"ב

פ"ט רבינו שדין מליח כרותח אם איסור שן מפעפע מחתיכה לחתיכה א"י ל"ג אז גם א"י מליחה מפעפע
מחתיכה לחתיכה, ופמרדכי סובר אין איסור שן מפעפע מחתיכה לחתיכה א"י מליחה בפכרח סובר
שגם א"י ל"ג אינו מפעפע - וממילא קשים פסקי פמחבר זה על זה שב"ל פסק שאיסור שן מפעפע
מחתיכה לחתיכה גם בלא רואב ואילו במליחה פסק כשיטת פמרדכי שאין איסור שן מפעפע מחתיכה
לחתיכה.

17 נקודות פכס"ל שם ד"ה ואני תמה

לפי פש"ט סובר פמחבר שאיסור שן מפעפע מחתיכה לחתיכה א"י מליחה, וכונת פמחבר פיא למחר שגם
פחתיכות שלכא נגע באיסור אסורות - וזה שכתב, דאין חלב מפעפע מחתיכה לחתיכה פירוש שאנו
מחמירים במליחה יותר מב"ל ואנו אוסרים כל מחמיר זה על זה שב"ל פסק שאיסור שן מפעפע
פאיסור מתפשט בשוף מחתיכה לחתיכה ויכול לפיות שפאיסור יותר מרוב באחת מן ולמחרת שבו כולן יש
ששים כנגד פאויסור בכל זאת יש געם איסור בחתיכה מן פחתיכות.

וכד זה בנגע לשיטת פמחבר, אבל שיטת פרמ"א פיא שונה - וגם בפירושו נחלקו פאחרונם -

18 רמ"א שם סעיף ט', ולפי שאין אנו בקיאים... כי אין אנו בקיאים'

לפי פרמ"א חתיכת בשר שיש עליה חלב שנמלחה עם אד חתיכות בשר יש עליה דין איסור דבוק - פחתיכה
אצ"ח נאסרה ונעשית נביעה ולריק ששים כנגד בהשאר פחתיכות - פרי שלפי פרמ"א אנו אוסרים שאיסור
שן מפעפע מחתיכה לחתיכה ובשוף ולכן מליכרפות כל פחתיכות לשים.

ופנה, פרמ"א פזכיר שיש כאן איזו קולא - ולכאורה ר"ע שיש קולא במה שאנו דנים בכל איסור כאילו פוא
שן ופכד מליכרף לשים וייתכן פוא כחוש ואינו מליכרף - אבל אי אפשר לפרש את דבריו כן, שפרי אם
פוא כחוש אינו אוסר יותר מכדי קליפה וא"י ששים ככל, ובשן אנו מליכרים נליה אפילו אם יש ששים -

19 ש"ך ס"ק ד"ו... כמו בבישול'

פש"ך פירש שפקולא פיא בזה שאנו אוסרים שפאיסור מפעפע בכל פחתיכות ולכן חתיכת איסור שנעצה
בחתיכה מסוימת אין אוסרים את פחתיכה אצ"פ שאין בה ששים כנגד פאויסור אלכא כל פחתיכות מליכרפות
לשים ופחתיכה שנעצה באיסור מותרת א"י קליפה - ופ"א קולא לעומת שיטת פמחבר שאין פכד מליכרף -
ובזה פמנהג לסמוך על שיטת פרמבין שגם בשן מלוח אין אלכא קליפה.

20 ט"ז ס"ק כ"ה, ובדבוש פירש...

פלדבש פירש את פקולא של פרמ"א בזה שאין לורכ בקליפה מנה בחתיכה שנעצה באיסור אלכא קליפה
קלת - אבל לפי דבריו קשה לפיין את סיוס דברי פרמ"א שסומכים על דברי פמקילין שאין מליחה אסורת
אלכא כדי קליפה.

כבוש כמבוש

ראינו את דברי שמעון במארכא שפמליח כרותח וכבוש כמבוש- שפכביש באיסור אוסרת את כל
פחתיכה כאילו נתבשלה באיסור. פגדרותיה של כבישה נלמדות מכמה סוגיות בש"ס-

1' אבדה זרה ד' כ"ט ע"ב המשנה, נגזרות פגודת' כוכבים... אוסורין, ורש"י
ין כשר שעתה בנגזרות של איסור נאסר

2' רא"ש אבדה זרה פ' אין מצמידין סי' כ', שאולוני... דא בליוני, ויראפ לומר... ואוסר פיין
פיין בולע איסור מפגודות ע"י כבישה בתוכה המשך כ"ד שעות - וא"כ בין פיתר מולך שגורה באיסור נגזלי
דמשך כ"ד שעות ובין פיתר נגזלי שגורה באיסור מולך למשך כ"ד שעות נאסר הפיתר.

3' ש"ע י"ד סי' ק"ף סעיף א',... בהפדחה ס"ג, ורמ"א, וספק כבוש...
פיתר שגורה באיסור נגזלי אוסר מדאורייתא וספיקו אוסר חז"ל מבגשר בחלב שפוא אוסר מפ"ת דרק
בישול בלעד.

4' ט"ז ס"ק ט',... ורמ"א כ"כ כ"כ, דאין כאן...
הט"ז פקשה דבספק כבוש למה דא אנדעין בתר חזקת כשרות לומר שלכא נבשה?

5' פתחי תשובה אות ט', וא"י בכו"פ... בחזקת כשרות'
לפי הפלתי ספק כבוש אוסר באתחילת איסורא בלבד - שחתיכה אחת מבין שתי חתיכות נבשה באיסור
למשך כ"ד שעות בלי ספק אבל ל"א ידוע איזו משתי החתיכות שבפנינו היא שנבשה - במקרה כזה שתי
אסורות מספק, אבל בחתיכה אחת וספק אם שפה באיסור כ"ד שעות אין מוליאין אותה מחזקתה שפיא
כשרה.

6' נקודות הכסף שם ד"ף וא"כ ק"ו, הפכא איתרע...
הש"ך אוסר אפילו בדלדל איתחזק - בחתיכה אחת שגורה באיסור ול"א ידוע אם פיתה שם למשך כ"ד
שעות - מפני שצ"ט המלכות פתחיה באיסור מפווג ריצותא בחזקת כשרות של החתיכה. (ולכאורה פוא
חידוש דעוד מפני שעס חזקת הא"ל וגם חזקת הפלדכא מתנגדות לחזקה דהשתא אין כאן, תרתי לריעותא.)
ופנה, דע"ז למדנו שפיין שעתה למשך כ"ד שעות הנאד של איסור נבשה בו ונאסר, אבל פשוט ל"א פזכיר
שפיתר נגזלי שעתה בכ"ד איסור למשך כ"ד שעות נאסר -

7' ט"ז ס"ק א', וכ"כ אודי בכ"ד ל'... מותר ליתן בתוכו, וש"ך סוס"ק ב', כתב האו"פ... וז"ע
לפי הש"ך והט"ז דוקא בנגזרות י"ן שייך ל"אסור את הכבוש בהם מפני שצ"ט פיין פבלוע בו ל"א נפגם אחרי
מצל"ע. אבל בכ"ד פבלוע משאר איסורים ל"א ייתכן שפפיתר פשרו' בו למשך כ"ד שעות יאסר ע"י כבישה
שפרי אחרי כ"ד שעות כבר נפגם צ"ט פאיסור שבו!

8' ש"ע או"ח סי' תמ"ז סעיף ח'
מפורש בש"ע שזיתים שנבששו במים בכ"ד חמ"ף קודם הפסח נאסרו אל"א אם פכ"ל פי"פ אינו בן יומיו
בתחלת הכבישה - ועל"כ כ"ו שראינו בש"ך וט"ז.

9' ביאור הפלדכא שם ד"ף אס אינה
פפרי חדש חולק על דברי הש"ך וט"ז וסובר שפפיתר פשרו' בכ"ד חמ"ף את פזימתו של צ"ט פאיסור פבלוע
בו, ופחק יצקב פסק בן כשי"ט של ק"ת חריפות - וכנראה פסק המשנה ברורה כדברי פפרי חדש (חז"ל
מבכ"ל של"א בלע פרה"ה חמ"ף יש הפסד מרובה).

10' המשנה ברורה סי' תנ"א ס"ק קכ"ב, ורמ"א... מותר בדיעבד, ושע"כ א"ת קנ"ז
כאן פסק פמ"ב כדברי הש"ך וט"ז - ויכול לפיות של"א חש"ל פפרי חדש אל"א בליו"ל דברי פחק
יצקב - דפי"ע בחרי"ף ק"ת כ"ו לכבישת זיתים, אבל כשאין שום חשש חריפות אין ל"אסור את הפיתר פכבוש
בכ"ד איסור.

למדנו שהכבש כמבוגר - פיתר מוֹזֵק שגורה באיסור נגזי למשק כ"ד שעות נאסר כל הפיתר, וכן הפיתר נגזי שגורה בו איסור מוֹזֵק במשק כ"ד שעות. הרבה מהפעולות של כביש נלמדות מדין הכשר בשר א"י מליח -

ראינו כבר את העיקרון של מליחת בשר - טבעה המלח הוא לרפואה דם וזיר וכל זמן שהמלח מפליט דם (ולפי התוס' גם כשפליט זיר) אינו חוזר ומבליטו לתוך הבשר (אוי"ד דארי"ד...). - והתוס' פוסקו שטבעה פדס הוא לרדת כבלי מלח לרדוק בבשר דרך ירידתו (דמ מ'שרק שריק) - והתוס' גם פאלו את האפשרות שלאחר שיצור מליחה כבר פס כוחו של המלח ומליח אין בכוחו לרפואה בבשר אפילו את פדס שבדל המלח עצמו.

גמ' פוסקו שטבעה פדס חשוב מדין מליחת בשר -

1. חולין דף ק"ט ע"א, אמר שטבעה אין מליחין בשר מליח... מנקב'

לכאורה זה שטבעה אסר לתת את הבשר לטפות המלח בכלי שאינו מנקב הוא לכתחלה בלבד לאפשר לרדת מליח ולאו לרדוק בבשר בתחתיתו של הכלי. אבל מדי"ב דל"א בל"ע הבשר את פדס המכונס בתחתיתו של הכלי כל זמן שפולטת דם וזיר - מדין איידי דארי"ד (למרות של"א שייך למור דם מ'שרק שריק דל פדס המכונס).

בראשונים מליחן ל"א כן -

2. רא"ש כל הבשר סי' מ"ט, בשר אסור, ופרה הברטלון... כתב', שאם מליח... אסור כ'

פרה הברטלון פוסק שאם מלח בכלי שאינו מנקב פרי הבשר כבש בזיר דם המכונס בתחתית הכלי - ואי"ד דארי"ד הוא דין במליחה ול"א בכביש שפ"א כביש.

ולכאורה דבריו תמוהים שפרי ל"א מליחן כביש בפחות מכ"ד שעות -

3. פה, ופרה הברטלון ז"ל כתב... מותר', וכן עשה ר"ת... בין של"א שפתה כדי מליחה'

פרה הברטלון אסר כששה הבשר בזיר כשיצור מליחה (שיצור פליטת כל פדס), ור"ת אסר מיד. אבל פדס ראינו פוסק דל"א זה ששה"פ בזיר תחשב לרפואה בפחות מכ"ד שעות -

4. פה ברא"ש, ומ"ש פרה הברטלון... כרותח', ומצדני י"ט אמת ז'

מחמת חריפותו של הזיר נחשבת פשר"פ בו לכביש בפחות מכ"ד שעות - לפי ר"ת מיד, לפי פרה הברטלון לאחר שיצור מליחה, ולפי פרא"ש לאחר שיצור בישול. פרא"ש גם פוסקו אפילו קודם שיצור בישול נאסר כדי קליפה מן פדס מדין מליח כרוחח משום שבכלי שאינו מנקב ל"א שייך למור דם מ'שרק שריק - ולכאורה סובר פרא"ש אין אומרים איידי דארי"ד כשאין מ'שרק שריק.

5. ש"ע י"ד סי' ק"ה סעיף א', ואם הוא כבש... וש"ק ס"ק ב', וז"ע'

פש"ע פסק כדברי פרא"ש ששיצור כביש בזיר הוא כדי שירתיח ויתחיל לרפואה, ולפני זה נאסר כדי קליפה מדין מליח (כאן ל"א מדובר במליחת בשר מדמו ואין דין איידי דארי"ד). אלא שפש"ע פסק שכן פדן גם בנגזל לכביש בחוץ - ובאנו זה חולק פש"ע דל"א דבריו.

6. רא"ש פה, ונראה ל' אע"פ שכתב... בל"א שומן'

לפי פרא"ש אע"פ שהכבש כמבוגר בכל זמנים אינו מפאעף מחוץ לזיר, ולרבינו פרי"ק כבש כמבוגר מנן מפאעף בכוחו אפילו במה מחוץ לזיר.

7. רמ"א י"ד סי' ק"ה סעיף א', בל"א שבתחילתו, וש"ק ס"ק א', אעיקר'

פרמ"א פביא שתי פדעות ופש"ק פסק כדברי פרא"ש.

8. פה בש"ק, אבל דל"א...

בשמן מפאעף בכוחו ל"א - וא"כ פ"ה זיריק לרפואה שלפי פרא"ש אין אנו בקיאים לרפואה בין כחש למשן אם נפל בשר כשר לתוך זיר של איסור (למשל זיר של בשר טרפה שנמלח) נאסר כל הבשר אפילו מה מחוץ לזיר - אבל פש"ק פוכיח שבכביש אם פאיסור כחש מתירים את פחלק מחוץ לזיר.

פרא"ש פביא בשם ר"ת שאם נוסף לאיסור את הבשר שנמלח בכלי שאינו מנקב -

9. רא"ש פה, אבל כשנמלחה בכלי שאינו מנקב... כיון שאינו מנקב'

לפי רבינו תם המלח את הבשר בכלי שאינו מנקב פדס המכונס בתחתיתו של הכלי מל"א את פדס המל"א מן הבשר - אבל המלח מליח לרפואה ולפיכך את פדס המכונס ומליח שפירש ממקום למקום, ור"ת סובר שפדס ממקום למקום לאחר מיתת איסור - ומליח לא נאסר כל הבשר.

10. ש"ע י"ד סי' ס"ט סעיף י"ח ורמ"א

פש"ע פסק כח פרא"ש של"א נאסר אלא מה שבתוך הזיר וכדי קליפה למעלה ממנו (אפילו אם פדס שמו אין אומרים שפיתר מפאעף את פדס שאינו טבעה של דם לרדת אלא לרדת) ואילו פרא"ש פסק כשי"ת ר"ת שדם שפירש ממקום למקום לאחר מיתת איסור ומליח לא נאסר.

כבש ומליח בכלים

1' חולין דף קי"א ע"ב, אמר רב יהודה אמר שמואל קצרה... פרי הוא כרותח' כלי שמלחו בו בשר בלע את פדס מדין מליח כרותח.

2' רא"ש פרק כ"ב פ"ג סי' כ"ח, ואמר רב נחמן אמר שמואל קצרה... משרק שריק' דפי פרא"ש אס פכ"ל מנקב אמרין דס משרק שריק אס דגבי פכ"ל ומליחא דא נאוסר.

3' ר"ן פרק כ"ב פ"ג סי' כ"ח (בר"ף נ' ע"ב) ד"ה קצרה (קמ"א), ויש אומרים... דפי פרא"ן אס פכ"ל מנקב בלע דס דרך מליחה - ובכל זאת מותר להשתמש בכ"ל למליחת בשר מפני שהבשר דא יבלע מנחן בשעף שפולטת דס משום איידי דארידי.

4' שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף ט"ז, ואם מלח... רותח, וסעיף י"ז ורמ"א פשו"ע פסק כשיטת פרא"ש ואילו יש אומרים ופרמ"א חוששים לשיטת פרא"ן לכתחלה.

5' ט"ז ס"ק מ"ג, וש"ך ס"ק ע', ונראה להכריע... שיטת רבינו פר"ף היא כחו פרא"ש שאין כלי מנקב בלע דס ע"י מליחה - חו"י מכ"ל חרס שבלע אצ"פ שפוא מנקב - וחסש דה"ט אפילו בדיעבד.

וא"כ - מליח כרותח כולד אס בליעה בכלים שפכ"ל בלע איסור שנמלח בו. בנמצא לכמה מפכ"ל נאוסר מליחן חילוקים בפוסקים -

6' רמ"א יו"ד סי' ט"ח סעיף ד', אבל ע"ד ידו... וש"ך ס"ק י"ד מליחה אוסרת כדי קליפה בכ"ל ואפילו אס פאיסור פ"י שחן, ולכן תבשיל שד פיתר שנתבשל בכ"ל שבלע איסור דרך מליחה דא יאוסר אס יש בתבשיל ששים כגד קליפת פכ"ל.

7' ש"ך שס ס"ק י"ג, אבל אס נאוסר... אכ"ע דפי פרא"א בתורת חטאת כבישה אוסרת את כ"ל פכ"ל וזריק ששים כגד כ"ל אובי פכ"ל.

8' ט"ז סי' ק"ה ס"ק א', ו... אפי' בכלים, ואע"פ עיקר פדין שכתבו או"ה... להכשיר' ע"ש, ונמנ"א... פכ"ל להכשירו' דפי פרא"ש אין פכ"ל אוסרת אלא כדי קליפה מפכ"ל.

וב"ז נה דענין שפכ"ל יבלע דרך מליחה וכבישה, אבל פמולח פיתר בכ"ל איסור מליחן בראשונים של"א אמרין מליח כרותח להפליט את פאיסור מפכ"ל ולהבליטו בפיתר -

10' תוס' חולין דף קי"ג ע"ב אמר ר' יהודה שמואל קצרה... ויש דלמדין נכאן...

פתוס' אצנים שפכ"ל צ"ח דא נקרא מליח ומליחא פאיסור שבו תמיד תפל ופרי למדין שכשפסור מליח ופאטא תפל דא נאוסר - ומליחא אין מליחה לכלים להפליט. למשה אומרים פתוס' שפמחיר תבא אלו ברכה.

11' מרדכי חולין סי' תשי"ח, ואם עשה גבינות... נאוסרות' פרא"י - ופ"א שיטת פתוס' פתיר בדיעה את פגבינה פכשרה שנמלחה בדפוס ששם לגבינות איסורות אבל אוסר לכתחלה למלוח גבינות כשרות באותם פדפוסים ואילו שיטת פראב"י פ"א שדפוסים פגבינות שמולחים בפס גבינות תמיד נקרא פבלע מלוח ואוסר את פפיתר פנמלח בו אפילו בדיעה - ששם שפראב"י פ חולק דוקא בדפוסים פבלע מליחת פרהב גבינות אבל דא פמחיר במלח שצמד בכ"ל בשרי לטוסרו לשימוש חלבי, ויתכן שס פרא"י דא אוסר לכתחלה אלא בדפוסים אבל דא במלח שצמד בקצרה בשרית. וכן יש מקום לחקור אס פתבא אלו ברכה' של פתוס' פוא דוקא בדפוסים או אס במלח פצמד בקצרה.

12' שו"ע יו"ד סי' ק"ה סעיף י"ב וי"ג מחבר ורמ"א פפדכ"פ פ"א כשיטת פתוס' שאוסר לכתחלה לעשות גבינות כשרות בדפוסים פנכרים אבל בדיעה מותר, ומותר לכתחלה להשתמש לחלבי במלח שפונח בכ"ל בשרי ופמחיר תבא אלו ברכה. וא"כ - דפי פרא"א פאיסור לכתחלה של פרא"י פוא בדפוסים דוקא אבל פתבא אלו ברכה' של פתוס' פוא אפילו במלח פצמד בקצרה.

13' שו"ע סי' ט"ה סעיף ז' ורמ"א, וט"ז ס"ק י"ח דפי פרא"ש אס פתבא אלו ברכה' של פתוס' פוא בדפוסים בלעד, אבל כ"ל זכות פ"א שיש צנן להחמיר מחשש בעין.

14' ט"ז סי' ס"ט ס"ק מ"א, אבל אין להחמיר... דפי פרא"ש אין כבישה בכלים בפחות מכ"ד שעות ואפילו ב"י.

למדנן את דברי שמואל בנא' שפכלי שמלח בו בשר אסור לאכול בו רותח מפני שפכלי בלע מפדס א"י
שמלח. ראונו גם את שיטת הרא"ש שמדובר בכלי שאינו מנוקב דוקא אבל בכלי מנוקב אנו אומרים דם
מישרק שריק שפדס לא נצבוק במקומו אלכא נגלע כלפי מטה, וכך פוא איקר פדין - אלכא שפרנא"א חשע
דכחמלחא דדצת פרי"ן ששם כלי מנוקב בולע בשעת מליחת בשר.

למדנן גם את שיטת פתוס' שמלוח גבינות בדפוסים שמלחו בהם גבינות אסורות לא נאסרו בכשרות מפני
שאין מליחה בכלים לפעלי, ופראב"י סובר שבדפוסים פבלעוים מפרבה גבינות אסורות ומלוחות יש בהם
כדי לאסור את בכשרות א"י מליחה ופכשרות אצונות קליפה. לפעלכ קי"ל כתוס' שגבינות מותרות אלכא
שם פתוס' מודים יש לפחמיר ולכא לפשתמש בדפוסים אסורים למליחת גבינה.

מכל מה שראינו עד כאן אין שום מקום לאסור מאכל זנון שפונח בכלי שמלחו בו בשר. בראשונים מלינע לא
כך-

1' תורת הבית דפרשב"א בית שלישי שער שלישי, ופא דאמרינן... רותחת'

לפי פראב"י הפירוש בדברי שמואל פוא שכלי שפשתמש בו למליחת בשר מנשיך לפיות כרותח ופאילו
אם מדיחים אותו אחרי המליחה, ואם פונח בו רותח יש למחרי נאסור ממנו כדי קליפה ואם לח קלת כדי
קליפה - מנן כדין חס בחס דרך זלי. (בב"י פביא שלפי פראב"י אחרי פדחה אינו אסור - אבל פביא יש
מומרים שם אחרי פדחה יאסור.)

2' שם ברשב"א, ואם נתן בה לח גמור... לתוק רותח'

פראב"א מוסיף שלפי פראב"י שפכלי נקרא רותח אפילו אם פנח בתוכו זנון נאסור - כדין זנון א"י חס -
דקי"ל תתאפז גבר - וכשיש שם רטב נאסור כולו.

3' דעיד ברשב"א, אבל רבותינו... ובקליפה סגי ליה'

פתוס' מודים שפכלי אחרי מליחה נקרא רותח אבל סוברים שפדחה מאכלת את פרתחה ודינו כזנון שאם
נתן לתוכו בשר רותח פוי חס א"י זנון וז' קליפה.

4' שם ברשב"א, ואינו נראה... לאכול בה זנון'

פראב"א חולק גם על פתוס' ואם על פראב"י וסובר שפכלי שמלחו בו בשר נקרא זנון גם אם לא פודח,
ובל מה ששמואל אסר פוא לפנח בו רותח. אלכא אפילו בשיטת פראב"א שפכלי נחשב לזנון אדיין יש
לפסתפק כדין פיתר זנון פמונח בו-

למדנן על דין סכין שחיסף - שבזירוף דוחקא דסכינא וקלת מחימות של בית פשחיסף פסכין בולע דם ואסור
לחמתוק בו רותח. בנעצ לפימוש בו לחמתוק זנון נחלקו בנא'-

5' חולין דף קי"א א"ב אמר רב נחמן אמר שמואל סכין... לא בעיא פדחה, ורש"י

י"א שאם חתק בו זנון פזנון אצון פדחה וי"א שאף פדחה א"ל. בטעם פמלריכים פדחה פביא פראב"א שן
פירושם-

6' חידושי פראב"א שם ד"ף זנון, ואיכא מ"ד... ולא בעיה פדחה, ואיכא... פראב"ן ז"ל'

פשיטא פראשונא סוברת שדוקא בסכין יש חיוב פדחה משום דוחקא דסכינא, אבל פראב"ן סובר שכל כלי
שבולע איסור - אפילו דרך מליחה - יש חיוב לפדיח את פכלי (ואפילו אם פכלי נקי) ואם לא פדיחו את פכלי
חייבים לפדיח את פזנון שפונח בו.

ואיכ"כ - לפי פרא"ש שפסגיא אסקת בכלי שאינו מנוקב - כלי שאינו מנוקב שמלחו בו בשר לפכשירו מדין
בלע פרהב מלח וז"ר - ופוא יותר גרוע אפילו מדפוסים פגבינות פאסורות - ונחלקו פראשונם אם יש עליו דין
רותח (לראב"ד גם לאחר פדחה, לפי פתוס' עד שידחה, ופראב"א חולק למחרי וסובר שאין עליו דין רותח
ופביא שתי דעות באם אצון פדחה) לפי פרי"ן גם בכלי מנוקב ישן את שלשת פשיטות - וראינו שפרנא"א
ששם לו לכתחלה.

5' שו"ע י"ד סי' ס"ט סעיף ט"ז, ואם מלח... בדבר רותח, ורמ"א... מן פקצרה'

שיטה זו במחבר וברמ"א פיא שיטת פראב"א שפכלי נקרא זנון ואפילו קודם פדחה ומותר לפשתמש בו
לזנון, ואם פונח בו רותח פוי חס א"י זנון וז' קליפה ואם פיי"ה רותח נגזלי זריק ששים כגד פקליפה כדין
חלב רותח שנשפך א"י בשר זנון

עד דברי פראב"א פקשה פש"כ למה זריק ששים כגד פקליפה פוא פסק פראב"א כר"ת שבחס א"י זנון
אם אין פקליפה בעין א"ל ששים כגד פדחה ולמה פחמיר כאן כשיטת פריב"א שזריק ששים כגד פקליפה?

6' ש"ך סוף ס"ק ס"ד, וי"ד דסבירא ליה דפר"ב... ס' נגד פקליפה'

פש"ך פסביר שכאן לא רצה פראב"א למנוקב על ר"ת ולפתור את פרוטב בלכא ששים כגד קליפתו שפרי
לפי כמה ראשונים (פראב"ד ופתוס') פקצרה אדיין רותחת ופוי חס א"י חס.

7' שו"ע שם, ויש אומרים... ס"ז ס"ק ל"ט... רתיחת המליחה'

פכ"ז מנא שפויש אומרים פוא פראב"ד (כוונתו פראב"ד לפי פבי" שפביא שיטת פתוס' שפביא פראב"א)
אבל לפי רצ"ק איג"ר פוא פראב"ן שראינו ברשב"א.

8 ח"א פסוקים, אובד מותר...

מותר לחזור ולמלחמה באותו כלי לכל הפדאות מפני איון מלחמה לכלים לפפליט. אדכא - שדפי פ"א בש"א
 דמפס דכא כתוב שח"בים לפדיחו מקודם?

9 ע"ק ס"ק ס"ו... דימנח ישכח מלפדיח'

פחולח בשר בודאי ידיונו וכבר למדנו מותר לזרוס חיוב פדחה בדבר שפדחך לפדיח בין כק.

1 והא דאמרינן אסור לאכול בו רותח כתב הרב ר' אברהם ז"ל שהקערה אפי' לאחר הדחה דין רותח יש לה ואם נתן בה רותח נגוב הוה ליה כסיכה דמשהו עבדי לה ובקליפה סגי ליה כדאיתא בפסח שני פ' כיצד צולין אבל אם אותו רותח הוא דבר שיש בו רוטב כעין בשר רותח שא"א לו בלא רוטב קצת צריך שיטול את מקום מגעו והוא יותר מן הקליפה מפני שהיא דומה למה ששנינו שם בפרק כיצד צולין נטף מרוטבו על החרס וחזר אליו יטול את מקומו ואוקימנא התם בחרס רותחת

2 ואם נתן בה לח גמור ברוטב של היתר צונן לדעת רבי אברהם ז"ל דחשיב לה קערה רותחת נראה דכולו אסור דפולטת היא והו"ל כצונן לתוך רותח

3 אבל רבותינו בעלי התוספות ז"ל סבורים לומר דקערה לאחר הדחה צוננת היא ואפילו נתן בה בשר רותח שיש לו רוטב בקליפה בעלמא סגי ליה דהא שמואל גופיה הוא דאמר בפרק כיצד צולין דחם לתוך צונן תתאה גבר ובקליפה סגי ליה

4 ואינו נראה בעיני דהא אסור לאכול בה רותח אמרו הא צונן מותר בין לח בין יבש ואפשר דאפי' הדחה נמי לא בעיא אלא שקנחה יפה מותר לאכול בה צונן

6 ואיכא מ"ד דמהא דאמ' הכי דלא בעיא הדחה שמעינן לכלים שנשתמשו בהן איסור דשרי לאישתמושי בהו בצונן דהיתרא בלא הדחה כלל ואפילו למאן דאמ' בסכין דבעיא הדח' התם הוא דאיכא דוחק' דסכינא, אבל בקער' צוננת דליכ' דוחק' מותר לאשתמושי בה היתר צונן לכתחילה ולא בעיא הדחה והיינו דלא אפליגו בקערה שמלח בה בשר כדאפליגו בסכין

ואיכא מאן דאמר דהדחה בעי כסכין דקיימא לן כמאן דאמר בסכין בעיא הדחה וכן כתב הראב"ד זכרונו לברכה ואפילו למאן דאמר בסכין לא בעיא הדחה התם הוא משום דדם משרג שריג ולא מיבלע בצונן כלל אבל בשאר איסורין מודה הוא דבעי הדחה ומיהו אפילו בקערה שמלח בה בשר בהדחה סגי לה ואם נשתמש בהן בצונן עד שלא הדיחה מדיח מה שנתן בתוכה ושפיר דמי.

